

Brandselskaberne, der skulde betale; men Brandselskaberne er jo os selv, saa det bliver os selv, der skal betale, og Ødelæggelse af Værdier er, synes jeg, hvorledes man end ser paa det, samfundsmæssigt en Ulykke.

Jeg vil dernæst gerne stille en Forespørgsel til den højtærede Justitsminister, en Forespørgsel, som blev stillet i 1917 og ligesaa i 1918 og 1919; om det vil faa bedre Resultat at stille den nu, ved jeg jo ikke. Spørgsmaalet er dette: Kan det ventes, at der fra Justitsministeriet vil blive fremsat et Forslag til en ny Brandpolitilov paa Landet? Dette Spørgsmaal blev stillet til den daværende Justitsminister i 1917, og han svarede, at de havde saa travlt derinde, men at de tænkte paa det, og de skulde nok fremskynde Arbejdet. I 1918 var det saa uheldigt, at Justitsministeren ikke kunde møde heri Tinget, men han sendte Kirkeministeren, og Kirkeministeren svarede paa Spørgsmaalet, at han var vidende om, at de fremdeles tænkte paa det i Justitsministeriet. I 1919 kunde Justitsministeren uheldigvis heller ikke møde, men han sendte saa Finansministeren, og Finansministeren var saa fornuftig slet ikke at svare. Nu vilde jeg gerne spørge den højtærede Justitsminister, hvorledes Sagen stiller sig, om man fremdeles tænker paa det, eller om man helt har lagt det hen. Det er rigtigt nok, som der er blevet sagt, at mange af de Brande, der opstaar, kunde være undgaaede. Nogle siger, at de 80 pCt. kunde undgaa, naar man vilde overholde de Bestemmelser, der er givne. Det tror jeg nu ikke, men jeg er ikke i Tvivl om, at naar Bestemmelserne blev overholdt, vilde der ikke komme nær saa mange Brandskader, som der kommer, og jeg tror ogsaa, det er rigtigt, som den daværende Justitsminister sagde, at blot man overholdt de nuværende Bestemmelser, vilde meget være vundet. Det er rigtigt nok, men jeg tror alligevel, at der er mange af Bestemmelserne, der er saa gamle, at de trænger til en Revision. Jeg vil gøre opmærksom paa et saadant Forhold som dette, at Elektriciteten er blevet meget stærkt udbredt baade til Lys og Kraft, og det har vist sig, at der er adskillig Fare forbundet med at have Elektricitet. Det kunde Brandpolitiloven selvsagt ikke tage Hensyn til, for man kendte det ikke, den Gang Brandpolitiloven blev givet. Jeg vil ogsaa henvise til, at der nu bruges mange flere Maskiner end den Gang, hvad der ogsaa har medført en forøget Brandfare. Det

er store Skadesbeløb, der fremkommer ved Brande nu om Stunder. Priserne har jo været stærkt stigende i de senere Aar, saa stærkt, at man vel kan sige, de er 3—4 Gange saa høje som før. Derved bliver Summerne større. En Tønde Korn kostede 10 Kr. før Krigen, nu er vi oppe paa 40—50 Kr.; det gør jo en slem Forskel, naar det brænder. Dog maa jeg sige, at Skadesbeløbene ikke er steget i Forhold til Forsikringssummerne, hvad man jo skulde tro. Det viser, at der er blevet udvist en større Forsigtighed i disse Aar end i tidligere Tid, idet Skaden ved, at det brænder, er for stor, det indvirker umiddelbart paa Folks Opfattelse af Tingene. Jeg vil altsaa gerne gentage mit Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister. Vi er mange, der gerne vilde se, at der fremsattes et Forslag til en Modernisering af den nuværende Brandpolitilov. Jeg vil for øvrigt sige, at ved at læse Bemærkningerne til dette Forslag igennem faar man ogsaa megen Lyst til at faa en anden Lov. Der henvises til Paragraffer, Cirkulærer og Bekendtgørelser, og mange, mange Steder løber det til sidst fuldstændig rundt, saa man ikke godt kan finde ud af, hvad det egentlig er, der er henvist til. Naar man fik det samlet paa eet Sted, tror jeg, at det vilde være lidt lettere at have med at gøre. Dermed skal jeg anbefale Lovforslaget til Fremme her i Tinget.

Martin Olsen: Jeg vil ligesom det ærede Medlem, der havde Ordet nu, anbefale, at der gives Justitsministeren en Fornylse af den Bemyndigelse, der søges gennem Lovforslaget; men ligesom det vist var Tilfældet med det ærede Medlem, er det ogsaa Tilfældet med mig, at den egentlige Aarsag til, at jeg tager Ordet, ikke saa meget er selve Lovforslaget, som at jeg gerne vil gøre en Bemærkning med Hensyn til den kommende Revision af Loven om Brandpolitiet paa Landet. Men mine Bemærkninger gaar i en noget anden Retning end det ærede Medlems, thi medens han vilde have Brandpolitiloven skærpet, vil jeg gerne have en enkelt Bestemmelse, jeg vil ikke sige slappet, men i alt Fald noget lempet efter Forholdene. Det drejer sig om Træbygninger. I den nuværende Lov om Brandpoliti paa Landet af 2. Marts 1861, § 1, 2det Punktum, staar, at Træbygninger skal ligge 50 Alen fra hinanden, naar de er beklædte med brandfarligt Materiale, altsaa Træ, eller er dækket med ildfængende Tag.